

§ 1. Przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 marca 1961 r. w sprawie ramowych zasad normowania środków obrotowych oraz planowania pasywów stałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 131) rozciąga się na przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wyko-

nawstwa inwestycyjnego, objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 64, poz. 276).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu Ministra Finansów, o którym mowa w § 1, jest mowa o zjednoczeniach, należy przez to rozumieć również zjednoczenia, zarządy i wydziały, o których mowa w uchwale powołanej w § 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: *J. Albrecht*

69

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1962 r.

w sprawie finansowania ośrodków normowania pracy.

Na podstawie § 14 ust. 4 uchwały nr 213 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie zasad i organizacji normowania pracy (Monitor Polski Nr 54, poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ośrodki normowania pracy resortowe finansowane są z budżetu ministerstw (jednostek równorzędnych).

§ 2. Ośrodki normowania pracy branżowe finansowane są z funduszu administracyjnego zjednoczeń według zasad

przewidzianych w przepisach określających system finansowy zjednoczeń.

§ 3. Ośrodki normowania pracy przedsiębiorstw finansowane są ze środków obrotowych tych przedsiębiorstw.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

70

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lutego 1962 r.

w sprawie sprawdzania i zatwierdzania obliczenia wyniku roku poprzedzającego porównywalnego do wyniku planowanego na dany rok (bazy) w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) oraz § 3 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 2, poz. 49) i § 54 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 i z 1961 r. Nr 87, poz. 370) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy, o którym mowa w § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 9, poz. 49), przeprowadzają:

- 1) dyplomowani biegli księgowi (wpisani na państwową listę biegłych księgowych ustaloną przez Ministra Finansów), powołani do zbadania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw, zwani dalej „biegłymi”,
- 2) jednostki nadrzędne w tych przedsiębiorstwach, których sprawozdania mają być badane w trybie nadzoru.

§ 2. 1. Z dokonanego sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy biegły sporządza orzeczenie, które powinno zawierać:

- 1) określenie organu lub jednostki organizacyjnej zlecającej sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy,
- 2) określenie miejsca i czasu przeprowadzonego badania,
- 3) wyszczególnienie materiałów, na których podstawie dokonano sprawdzenia,
- 4) omówienie istotnych ustaleń dotyczących obliczenia poszczególnych elementów oraz całości bazy,
- 5) wnioski co do niezbędnych korekt, których należy dokonać w obliczeniu bazy,
- 6) wniosek końcowy określający prawidłową wysokość bazy,

7) wykaz załączników do orzeczenia,

8) określenie miejsca i daty sporządzenia orzeczenia oraz podpisy osób sprawdzających prawidłowość obliczenia bazy.

2. W razie gdy sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy przeprowadzane jest przez kilku biegłych, sporządzają oni jedno wspólne orzeczenie.

3. Orzeczenie sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kierownik badanego przedsiębiorstwa, drugi zaś kierownik organu lub jednostki organizacyjnej sprawującej bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa.

§ 3. Jeżeli sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy dokonuje jednostka nadrzędna (§ 1 pkt 2), wówczas osoba przeprowadzająca sprawdzanie sporządza odpowiedni protokół, który powinien zawierać dane określone w § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Za dokonanie sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy biegły otrzymuje wynagrodzenie.

2. Wysokość wynagrodzenia ustala osoba powołująca biegłego na podstawie stawek obowiązujących dla biegłych księgowych stosownie do określonych przez właściwego ministra norm czasu, przeznaczonych na sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy.

3. Normy, o których mowa w ust. 2, powinny odpowiadać pracochłonności sprawdzenia, wynikającej z wielkości asortymentu produkcji, pracochłonności kalkulacji i innych czynników i powinny być w związku z tym odpowiednio zróżnicowane dla przedsiębiorstw różnych kategorii. Normy te nie powinny przekraczać 30% norm ustalonych dla badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw, z tym że górny limit może dotyczyć wyłącznie przedsiębiorstw, w których obliczenie i sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy jest wyjątkowo skomplikowane ze względu na bardzo duży asortyment produkowanych wyrobów.

4. Koszty wynagrodzenia biegłych za sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy pokrywa się z bezosobowego funduszu płac badanego przedsiębiorstwa.

§ 5. 1. Sprawdzona baza podlega zatwierdzeniu przez kierownika jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem.

2. Na dowód zatwierdzenia bazy należy na jej obliczeniu zamieścić stosowną klauzulę.

3. Do zatwierdzonego obliczenia bazy dołączyć należy orzeczenie, a w przypadkach określonych w § 3 — protokół. W razie różnicy między decyzją o zatwierdzeniu a wnioskiem zawartym w orzeczeniu (protokole) należy również dołączyć uzasadnienie tej różnicy.

§ 6. 1. Organy finansowe i inspektoraty kontrolno-rewizyjne dokonujące sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy mają prawo zgłaszania wniosków w sprawie zmiany zatwierdzonego obliczenia bazy.

2. Spory w sprawie ustalenia wysokości bazy wynikłe między przedsiębiorstwem lub jednostką organizacyjną, która

nadzoruje jego działalność, a organem finansowym i inspektoratem kontrolno-rewizyjnym rozstrzyga właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Do czasu załatwienia wniosków organów finansowych i inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (ust. 1) lub rozstrzygnięcia wynikłych stąd sporów obliczenie bazy nie może być zatwierdzone, a jeżeli obliczenie to zostało już poprzednio zatwierdzone, nie mogą być dokonywane kwartalne odpisy na fundusz zakładowy.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 stycznia 1960 r. w sprawie sprawdzania i zatwierdzania obliczenia wyniku roku poprzedzającego porównywalnego do wyniku planowanego na dany rok (bazy) w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski Nr 14, poz. 64).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

71

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lutego 1962 r.

w sprawie zasad i trybu rozliczania z budżetem centralnym przez państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa handlowe wyników zmian cen towarów.

Na podstawie § 10 uchwały nr 506 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na 1962 r. i niektórych zasad jego wykonywania zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy rozliczeń z budżetem centralnym wyników zmian cen towarów, dokonywanych na podstawie uchwał Rady Ministrów (Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów) oraz zarządzeń Państwowej Komisji Cen.

2. Podstawą rozliczenia wyników obniżek cen towarów są wykazy przesyłane przez Ministerstwo Finansów organom finansowym. Wykazami nie będą objęte zarządzenia Państwowej Komisji Cen o obniżkach cen towarów, co do których właściwe jednostki nie dostarczyły wymaganych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, danych o skutkach finansowych zmian cen.

§ 2. 1. Rozliczeń wyników zmian cen z budżetem centralnym dokonują państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa handlowe lub ich zakłady prowadzone według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, rozliczające się zarówno z budżetem centralnym, jak i z budżetami terenowymi, zwane w dalszym ciągu „jednostkami rozliczającymi”.

2. Za przedsiębiorstwa lub zakłady handlowe w rozumieniu ust. 1 uważa się również:

1) przedsiębiorstwa gastronomiczne, garmazeryjne oraz oddziały zaopatrzenia robotniczego, z tym że rozliczają one tylko wyniki zmian cen artykułów przeznaczonych do sprzedaży w stanie nie przerobionym po cenach detalicznych;

2) przedsiębiorstwa prowadzące ubocznie działalność handlową (np. przedsiębiorstwa produkcyjno-handlowe, usługowo-handlowe), z tym że rozliczają one tylko wyniki zmian cen towarów nie pochodzących z produkcji własnej, na których, zgodnie z obowiązującymi przepisami, realizują marże handlowe.

3. Rozliczeniu nie podlegają:

1) wyniki obniżek cen finansowanych przez przedsiębiorstwa handlowe z funduszy na przeceny towarów i ryzyko handlowe lub z własnych środków obrotowych, o ile fundusz na przeceny towarów i ryzyko handlowe nie jest tworzony,

2) wyniki sezonowych zmian cen,

3) wyniki obniżek cen artykułów pochodzących ze źródeł nie uspołecznionych,

4) wyniki zmian cen artykułów pochodzących ze źródeł uspołecznionych, jeżeli te same artykuły są również zakupowane od dostawców nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej,

5) wyniki zmian cen nie przekraczające w danej jednostce rozliczającej 100 zł, a będące skutkiem jednego zarządzenia o zmianie cen.

4. Przepisu ust. 3 pkt 4 nie stosuje się, jeżeli prowadzona ewidencja ilościowa, cechy zewnętrzne lub oznaczenie towaru pozwalają na wyodrębnienie remanentu pochodzącego ze źródeł uspołecznionych. W tym przypadku rozliczeniu nie podlega tylko część zapasów nabyta od jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

§ 3. 1. Przez wyniki zmian cen towarów należy rozumieć wyniki przeszacowania zapasów (remanentów) towarów objętych zmianą cen, obliczone na podstawie spisów z natury sporządzonych na dzień wprowadzenia zmiany cen.

2. W razie otrzymania zawiadomienia o zmianie cen po dniu, od którego obowiązują nowe ceny, przez wyniki zmian cen rozumieć należy:

1) w jednostkach rozliczających, zwolnionych od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej rozchodu towarów — wyniki przeszacowania zapasów (remanentów) towarów obliczone na podstawie spisu z natury, sporządzonego na dzień otrzymania zawiadomienia o zmianach cen; w tym przypadku ze spisu z natury należy wyłączyć towary zakupione po zmienionych cenach;

2) w innych jednostkach rozliczających niż określone w pkt 1 — wyniki przeszacowania zapasów obliczone na dzień otrzymania zawiadomienia o zmianie cen na podstawie zapisów księgowych.

3. Odpis danych spisu z natury należy przesłać niezwłocznie po sporządzeniu spisu, nie później jednak niż w ciągu trzech dni, terenowo właściwemu organowi finansowemu, który jest uprawniony do skontrolowania zgodności danych ze stanem faktycznym.

4. Rozliczenie wyników zmian cen towarów na podstawie zapisów księgowych może nastąpić poza przypadkiem, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wówczas gdy na podstawie przepisów szczególnych jednostka rozliczająca została zwolniona od sporządzania spisu z natury.